

Nederlands.

's Hertogenbosch, 15 januarij.

Het koninklijk besluit, waarbij de heer de la *Vieilleuse*, *Luyben* en *Ingenhous* worden ontslagen van den post van district-commissaris, en de heer de la *Paille d'Hyssse* van dien van kamerheer, en waarbij tevens het pensioen van den heer de *Staanert* ingetrokken en de heer de *Bonvies*, als majoor bij de *marchande* op retraite gesteld wordt, is van den 6 januarij. De inleiding daarvan luidt aldus:

Wij WILLEM, enz. enz.

In aanmerking nemende, dat de omstandigheden, welke de jongste beraadslagingen over de hegrootings-wetten zijn voorafgegaan en die, welke dezelve vergezeld hebben, meer en meer ten bewijze strekken van het groot belang, hetwelk er voor den staat is gelegen is, dat 's rijks ambtenaren in het algemeen, en die, welke posten van vertrouwen bekleden in het bijzonder, den gang, de inzichten en de beginselen onzer regering, met oprechtheid en ijver zijn toegedaan, dezelve voorstaan en hunne mede-ingezetenen daarin het voorbeeld geven;

Dat zulks ook niet alleen voor allen, die in dergelijke betrekkingen geplaatst zijn, pligtmatic, maar zelfs tot behoud der noodige kracht van het bestuur en tot ongeschonden handhaving der grondwettelijke instellingen volstrekt onmisbaar is;

Dat ondertusschen de bovenbedoelde omstandigheden ons, tot ons grievend leedwezen, hebben doen ondervinden, dat sommige ambtenaren, officieren van ons huis, en personen, die in het genot zijn van bijzondere blijken onzer gunst, in hun openbaar gedrag een volstrekten afkeer van het stelsel onzer regering hebben aan den dag gelegd;

Overwegende, dat, hoeczeer er daaronder ook werden aangehouden, die tevens leden zijnde van de staten-generaal, als zoodanig de grondwettige en onafhankelijke bevoegdheid behouden, om, met betrekking tot de aanhangige ontwerpen, vrijelijk hunne gevoelens te openbaren, die gevoelens niettemin, zoodra dezelve in strijd zijn met de grondslagen onzer regering, welke handhaving zij als ambtenaren behooren te beschermen en door hunne onderhoorigen te doen eerbiedigen, of als bijzonderlijk begunstigten behooren voor te staan, ons niet kunnen toelaten de uitvoering van onse bevelen aan hen verder toe te vertrouwen, of aan hen, bij voortduring het genot van bijzondere blijken onzer gunst te laten;

De hoofden der ministeriële departementen gehoord;

Hebben goedgevonden en verstaan, voorbehoudens de verdere voorzieningen, waartoe de hierboven gemelde overwegingen ons aanleiding mogten geven;

In te trekken, gelijk wij doen bij dese, de benoemingen van enz.

De tijding, die wij in ons vorig nummer hebben medegedeeld, nopens de ontzetting van de heeren *A. J. Ingenhous* en *m. J. L. A. Luyben*, van hunne betrekkingen als district-commissarissen, heeft zich, dan helaas! bevestigd.

Wij betuigen niet te weten wat wij ten deze het meest moeten betreuren, die achtingswaardige heeren of wel het bestuur, dat tot zulke maatregelen heeft durven overgaan.

Het is ons geene wandaden, noch zelfs niet om het niet behoorlijk waarnemen van de hen toevertouwde bediening, dat voornoemde heeren met nog eenige anderen die ongenade moeten ondergaan, maar, zoo als duidelijk uit het besluit is blijkende, omdat zij aan hunnen eed zijn getrouw gebleven, en volgens de inspraak van hun geweten gehandeld hebben. — Dat zij zich dan gerust die ongenade getroosten en het gemis van de voordeelen, welke aan hunnen post verknocht waren. Dit gemis zal rijkelijk vergoed worden door de verwoording van die hoogmoedige hunner medeburgers, welke zij door hun gehouden gedrag dubbel verdiend hebben, en welke met geene schatten te betalen is. — De andersdenkenden, hunne tegenstrevers, ja zelfs hunne vijanden, wanneer deze nog een grein van eer als Nederlanders in zich gevoelen, moeten over deze behandeling getroffen zijn, en wanneer een dergelijk geval in een ander rijk immer plaats had, dan zouden zelfs de beide *Staten-Generalen* zich niet kunnen onthouden van hunne verontwaardiging daarvoor openlijk te verklaren, maar nu moeten zij wijsgaan.

Ditwilt hebben wij bij voorkomende gelegenheden niet geschroomd, aan te duiden, dat de meeste posten en bedieningen niet naar geschiktheid, maar naar gunst worden begeven, en de bevestiging daarvan vindt men bij de derde paragraaf van het besluit duidelijk aangewezen; maar aannemen hadden wij dierverre

derstellen, dat het genot van gunst tevens onderworpen was aan eene verzaking van verpligting, die men in andere betrekkingen te vervullen heeft.

Dat de ambtenaren erkentelijk zijn voor het vertrouwen, dat in hen gesteld wordt, en voor de voordeelen, die hen worden toegestaan, is niets meer dan billijk; maar deze erkenning kan voorzeker niet beter volbragt worden, dan door eene goede waarmaking van die verpligtingen, welke aan de bediening verknocht zijn, en zulks zonder verzaking van datgene, waartoe men verder gehouden is.

En, hiervan uitgaande, durven wij vragen, waarin zijn die heeren, waarop de ongenade van het gouvernement gevallen is, te kort gebleven? Hebben zij de bedieningen niet goed waargenomen, die zij, zoo als men zegt, bij gunst hebben ontvangen? of wat is hunne misdaad? of is het, omdat zij eene andere verpligting volgens den eed, dien zij gezworen en naar de inspraak van hun geweten, volbragt hebben? — Wij zeggen naar de inspraak van hun geweten, want misdaad is er, die hen van het tegendeel durft verdenken, en nog veel minder beschuldigen, en evenwel waren daartoe bewijzen noodig, om hen deswege te straffen.

Bij art. 92 van de grondwet vinden wij die ambtenaren aangeduid, die geens leden van de staten-generaal kunnen wesen, geene andere zijn uitgesloten; maar nergens hebben wij kunnen ontwaren, dat die ambtenaren, welke door het vertrouwen der provinciale staten naar de tweede kamer gezonden worden, en die de verpligtingen op zich nemen, welke bij art. 83 en 84 zijn omschreven, daarenboven zich nog zouden verbinden, om met opoffering van hun eigen gevoel en doorgaans te tegen hun beter weten aan, blindelings het hun voorgeschikte met te volden moeten beantwoorden, en dit is het evenwel, dat volgens het besluit schijnt gevorderd te worden.

Wij weten wel, dat er eenige lafhartige zielen bestaan, die niet uit overtuiging maar alleen om het behoud van hunnen post of om bekoming van gunst, zich naar alle winden waten te schikken; die onder het fransch bestuur en ook naderhand daarvan blijken hebben gegeven, en bij voorkomende gelegenheden wel denkelijk hetzelfde voetspoor zouden volgen; maar door niemand zal worden toegestemd, dat dit de ware vrienden van Koning en vaderland zijn; men kan van deze gebruik maken, zoo lang als het belang zulks vordert, maar met verachting moeten zij door hunne meesters zelve worden beschouwd.

Wanneer wij de considerans van het besluit, dat het onderwerp van dit verzoeg is, zouden willen ontleiden, welke gewichtige aanmerkingen doen zich dan al niet dadelijk voor: om niet te willoopig te worden, zullen wij ons heden slechts tot eenige vragen bepalen. — Waarin hebben de in ongenade gevallen leden der tweede kamer bewijzen gegeven, dat zij den gang, de inzichten en de beginselen der regering, voor zoo verre deze met de grondwet in overeenstemming zijn, niet zijn toegedaan? waarin hebben zij de noodige kracht van het bestuur en de ongeschondene handhaving der grondwettelijke instellingen tegengewerkt? waarin hebben zij in hun openbaar gedrag eenen volstrekten afkeer van het stelsel der regering, voor zoo verre het met de grondwet in overeenstemming is, aan den dag gelegd? — Is het, omdat zij een gebrekkig stelsel van belastingen hebben bestreden, hetwelk door den minister van financiën zelve als zoodanig erkend is? is het, omdat zij meer bezuiniging in de uitgaven en meer orde in de verantwoording hebben verlangd? is het, omdat zij de ongelijkheid van begunstiging tuschen de onderscheidene kerkgemeenschappen hebben aangetoond, en de betaling wilden weigeren voor een kollegie, dat daargesteld was, om den godsdienst der meerderheid te hervormen, en wakers ondoelmatigheid nu zelfs erkend wordt? of is het eindelijk, omdat zij de onverantwoordelijkheid der ministers niet willen erkennen en zich blindelings aan hunne lui men onderwerpen en met hun geweten, niet als met een stuk was, kunnen handelen? — Dan, hoe het ook zijn moge, deze behandeling en de daarbij gevoegde bedreiging, zal als een blijk van nederlands vrijheid al spoedig door het beschaafd gellende der wereld bekend worden, en benevens de nansen van die daarbij aan de wraak van een ongeschikt ministerie zijn opgeofferd, in de jaarboeken van dit rijk worden aangegeekend, en voor dit en de volgende geslachten bewaard te blijven.

— Wij lezen in het *Advertentie-blad* van woensdag 13 januarij het volgende:

Volgens de *Haarlemsche Courant* worden de volgende heeren, allen leden der tweede kamer, hun ontslag bekomen; of reeds bekomen hebben: de heer baron de la *Paille d'Hyssse*, als kamerheer der Koning; de heeren de la *Vieilleuse*, *Luyben* en

Ingenhous, als districts-commissarissen te Brussel, Bostel en Breda; de heer de Boesies, als majoor bij de marechaussee, en de heer de Stassart als staats-pensionaris (zijn ed. trok nog f 1800 wegens zijne oude diensten in het departement der Monden van de Maas).

Lieve hemel! waar moet dat heen? wat een gestrengheden! Nu zullen wij aan den heer de la Bourdonnais moeten schrijven om te vernemen of zijn ed. die maatregelen onder de *rigueurs salutaires* plaatsen kan; zoo ja, dan moet men er genoeg mede nemen. Intusschen, tot nader orde, hetzij van den heer de la Bourdonnais of van een ander, kunnen wij niet zeggen er zeer mede in onzen schik te zijn. Het mishagen van het gouvernement behoorde, onzes bedunkens, nimmer de leden der volksvertegenwoordiging te bereiken. Zulke teekenen van ongenade vinden bij niemand bijval, zelfs niet bij degenen die het meest in gevoelen verschillen met hen die er het voorwerp van zijn. Met een druppel honig vangt men meer vliegen dan met een vat azijn. Het is zeer onstaatkundig: want nu is het klaar dat de afgedankte heeren nog onafhankelijker dan reeds te voren door hunne principes, van het gouvernement zijn geworden; maar hierna kunnen dan ook de kiesvergaderingen leeren om voortaan zoo min mogelijk personen naar de tweede kamer af te vaardigen, welke door hunne hetrekkingen tot het gouvernement, voor een gedeelte hunner inkomsten, eer of aanzien, van hetzelfde afhankelijk zijn. Als men maar leeren wil, is er niets zoo verkeerd in deze wereld, of het kan nog nuttig zijn.

— Bij koninklijk besluit is het *collegium philosophicum* VERNIETIGD.

— Men zegt, dat de heer Sandberg zijn eervol ontslag als gouverneur van de provincie Luik heeft ontvangen. De heer Sandberg is tot lid der eerste kamer benoemd. (*Courrier Universel*.)

— Men zegt, dat verscheidene geleerde genootschappen of maatschappijen, prijsvragen zullen uitschrijven, ter verklaring van sommige zinsneden van het *manifest van 11 december*, onder 's Konings geliefden naam uitgevaardigd; bepaaldelijk verlangt men te weten, welke de regten van het thans regerend huis vóór de aanneming der grondwet zijn geweest? — Men zal bij de beantwoording bijzonder letten moeten op art. 18 van het vredes-traktaat van Amiens van 27 maart 1802, waarbij eene schadeloosstelling aan het huis van Nassau, voor het verlies van eigendommen en regten in Holland is toegekehd. — Ook zal hierbij inzonderheid in aanmerking komen §. 12, van het *reces* van 25 feb. 1803, waarbij die schadeloosstelling, met goedvinden van het huis van Nassau Dillenburg, — en bij name voor hetgene hangt af de regten van het stadhouderschap, is vastgesteld en geregeld. Wij moeten deze prijsvragende genootschappen aanraden, om liever de zoo veel besprokene *boodschap van 11 dec.* geen *manifest* te heeten.

Men denkt, bij deze benaming, te veel aan zeker ander *manifest* van den hertog van Brunswijk van 25 juli 1792, op naam, doch *zonder* en *tegen* den wil van dien hertog uitgevaardigd, en waardoor de zege der noodlottige fransche omwenteling werd verzekerd. (*Byenkorf*.)

— De circulaire van den heer gouverneur van Namur, aan al de openbare ambtenaren, is in dezelfde bewoordingen als die, aan de burgemeesters toegezonden, verrat. Alleen merkt men op, dat de heer d'Omahus zich niet bepaalt, met de ambtenaren uit te noodigen, om volgens de beginselen der *boodschap* te handelen; maar hij voegt er deze merkwaardige woorden bij: uw gedrag, ik zoude zelfs gaarne zeggen, *uwe wyze van denken*, moeten overeenkomstig deze beginselen zijn; het is derhalve niet genoeg, in den zin van het gouvernement te handelen, maar men moet even als hetzelfde *denken*, waarschijnlijk uit kracht der beginselen van den godsdienst, welke *vrijheid* tot leus heeft. (*Courrier de la Sambre*.)

DE CONTRA-PETITIE.

Het volgende wordt ons gemeld uit Bastogne, omtrent de hoedanigheid der ondertekenaren van de contra-petitie, welke het gezag in deze stad in omloop heeft doen brengen.

In de eerste plaats, negen onbekende personen. Zoude men deze gekozen hebben op de grenzen der dappere *marchaire*? Twee duplikaten; zes ambtenaren na elkander, die van hunne waardigheden verstoken zijn; een minderjarig kind, hetwelk voor eigen rekening zonder nering handel drijft; een knecht, die voorgeeft hetzelfde bedrijf uit te oefenen; een *burlesk* welke zegt rentenier te zijn; een kofschinker; de geheele rest zijn lieden zonder eigendom en eigenaars zonder van iets voorzien te zijn. (*Courrier de la Meuse*.)

— Wij deelen hier het protest en de herroeping mede, gericht aan de tweede kamer en ondertekend door een en twintig misleide contra-petitionarissen en inwoners van Moerbeke, bij Geeraertsbergen:

* Edelmogende heeren! Op den 28 dezer heeft de heer Charles Bogaert, ontvanger onzer gemeente, vergezeld van den veldwachter, ons een request aangeboden, hetwelk hij ons uitnodigde te teekenen, zeggende dat hetzelfde geen ander verzoek uitdrukte, dan de afschaffing van het gemaal. Wij hebben het niet gelezen; maar velen onder ons, hun verlangen betuigd hebbende om hetzelfde te lezen, alvorens hunne namen er onder te zetten, antwoordde de heer ontvanger, dat het der moeite niet waardig was enz. enz. Toen hebben wij geteekend, maar

naderhand over het gevaar van die overhaasting hebbende nagedacht, vreesden wij, dat dit request andere verzoeken soude inhouden dan dat, hetwelk hierboven uitgedrukt is, en in dat geval, trekken wij onze ondertekeningen in en verklaren dat de heer Charles Bogaert ons bedrogen heeft en wij erkennen, dat wij ons *woordelyk* houden aan de petitie, welke wij op den 13 november ll. hebben ondertekend.

Moerbeke, bij Geeraertsbergen, den 31 december 1829.

(Hier volgen de ondertekeningen.)
(Idem.)

DE LEUS VRIJHEID.

Men heeft onlangt in zeker manifest gesproken van eene godsdienst, waarvan immer de leus «vrijheid» geweest is, en daardoor den protestantschen of mogelijk den hervormden godsdienst aangeduid. Als het beruchte stuk niet uit een kabinet kwam, waarin ik reden heb te vertrouwen, dat wat geen eender listige leerlingen van Loyola heeft kunnen binnensluipen, zou men het vermoeden moeijelijk kunnen bedwingen, dat het eene geestige spotternij van eenen jesuit was. Het is trouwens wel waar, dat die godsdienst steeds de leus van vrijheid gevoerd, daardoor duizenden medegesleept en zelfs voor derde halve eeuw eene medigte van trouwhartige en niets kwaads vermoedende katholieken, die niet de leus, maar den wil hadden, dat allen vrij zijn zouden, misleid heeft; maar het is dan toch waarlijk slechts bij de leus gebleven. Die «vrijheid» was maar voor de leus. Zonder hier aan te halen, welke pogingen de eene secte tegen de andere in het werk stelde, om zich onderling van alle voorregten en vrijheden te berooven, dat het ons nog heugt, dat men, om in de vrije vereenigde gewesten eenig ambt te kunnen bekleden, moest doen blijken, dat men belijdenis deed van de ware gereformeerde religie, die hier te lande, naar de uitspraken der synode van Dordrecht, beladen werd, zoo hebben wij slechts een oog te werpen op de «vrijheid», die men in de voornaamste gereformeerde landen aan de katholieken toestond. Ei lieve, zie eens die strenge verbanningswetten van al wat katholiek heette in de *vyse* republiek van Genève. Engeland onderdrukte zijne engelsche en iersche katholieke onderdanen op de onmenselijkste wijze; en het *vyse* gemeenebest der Nederlanden? Zie maar even in het plakaatboek, dat *ordenboek van de wijsheid der vaderen*, daar kunt gij zien, welke «vrijheid» men bedoelt, en welke «vrijheid» de zuid- en noord-nederlandsche katholieken genieten zouden, indien men onder de leus van «vrijheid», door middel van bijbel- en traktaatgenootschappen, door de *propaganda tot Nut van 't Algemeen* enz. enz. dien godsdienst, waarvan «vrijheid» altoos de leus geweest is, naar wensch kon uitbreiden. Doch de grondwet? Dan met huivering, doch tevens met die vrijheid, die wij nu nog genieten, zeg ik het: zouden sommigen van ons bestuur het woord *vrijheid*, in het zesde hoofdstuk der grondwet, misschien in denzelfden zin verstaan, waarin «vrijheid» altoos de leus van dien godsdienst geweest is? Het is wel mogelijk, doch dat kan niet van duur zijn. De gereformeerde *vyse* kan wel lang, zeer lang stand houden, daar, waar de gereformeerden alleen spreken mogen, doch kan nu niet langer bestaan, maar zal voor het gezond menschenverstand moeten plaats maken.

Vrijheid zal en moet vrijheid en geene leus zijn. Ik zeide, dat het wel mogelijk was, dat eenige onzer staatsmannen het woord «vrijheid» in de grondwet op eene gereformeerde manier verstaan en uitgelegd hebben. Hoe komt het inderdaad anders, dat hunne handelingen regt strijdig tegen de vrijheid zijn? B. v., om maar iets op te noemen: de grondwet zegt: «De volkomene *vrijheid* van godsdienstige begrippen wordt aan elk gewaarborgd.» Maar, zeggen onze ministers, uwe kinderen moeten wij onderwijzen. Gij zes of zeven maal beïrdert duizend katholieken van de hollandsche provincien, uw godsdienst is vrij, maar uwe kinderen moeten bij onze dominiees en bij hunne koters en voorzangers school gaan; die dominiees (want alle schoolopzieners zijn niet alleen protestanten, zij zijn dominiees, opgevoeden dominiees, of dominiees zoon, of van stuk *veulen* stempel, dat zij, op zijn gereformeerdsch, nog meer geestelijk souden dan de dominiees zelve; dat zijn zij allen, van den inspecteur van den Bode af, tot domine de Flok toe) moeten door onderwijzers, door hen geëxamineerd, goedgekeurd en aangesteld; niet alleen leeren lezen, schrijven en rekenen, maar hen ook in de aardrijkskunde, geschiedenis, bijbelsche geschiedenis, zedekunde, en christendom onderwijzen; dat moeten zij leeren in boekjes door eenen Prinszen, door eenen Westor, door Carnen Schrök en door de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen opge maakt en uitgegeven. Dit noemt men *vrijheid*? Hoe komt het, dat de katholieken in Holland niet reeds lang daartegen zijn opgekomen? Is het te vergeven, dat er ook maar één vader den huisgezins is, die nu zijnen naam niet onder de eerbiedige verzoekschriften geplaatst heeft? Hoe men dit voor zich zelve, voor zijne kinderen en kinds-kinderen zal kunnen verantwoorden, betuig ik niet te begrijpen. Intusschen is het de vrees, die nog van de slavernij, onder de leus van «vrijheid» door gestaan is overgebleven. Als men de zaak eens omkeerde. Indien de Koning van Saksen of die van Beieren zijne protestantsche onderdanen volkomen vrijheid van godsdienst toestond, wat zoude hem in

ter GOEDER TROEF!!! zoo verkoopt men quasi daardraan, om
 zijne lezers iets diets te maken en zoo wil men stellingen en
 vermaningen, die dagelijks van den kausel worden verkondigd
 en gedaan, als *zeldzame voorbeelden* doen voortkomen. Armatijge
 redactie! wij hebben waarlijk medelijden met u, immers hoe
 eerwaardig gij ook moogt geheten worden, schijnt het, dat gij
 uwe eigene lessen vergeten hebt; is het niet de eerste pligt der
 bereders, om rust, eendragt, eensgezindheid en liefde jegens u
 den eeregenoot en den Koning te prediken en voor te houden;
 hoort men die niet duizende en duizende malen herhalen en in
 onze tempels bij elke preek weergalmen; waar zijn de voor-
 beelden, dat de geestelijkheid in deze dagen tytel en tweedragt
 geleerd heeft of da geloovigen tot verdegeldheid heeft aange-
 maand? De eerewaardige heer *Oomen* heeft even zoo als andere
 geestelijken, de petitie tot herstel der grieven geleekend, waer
 van hij het bestaan alzo erkent, en hoe zonde hij over voor-
 regten, die de R. K. te heert vallen, en kunnen spreken, geen.
 hij heeft zich hierover niet uitgelaten; maar — verdient in allen
 gevallen de leering en aanmaning tot eensgezindheid zoo veel op-
 schrift, als er zoo zeldzaam, dat zij door uw dagblad we-
 reldkundig moet gemaakt worden. Wellicht kunnen deze pligten
 door den eerewaardigen redacteur van dat blad, uit het oog ver-
 loren worden, doch bij de R. K. zijn deze leeringen tot rust
 en vrede niet zeldzaam, maar de eerboudende onderwerpen
 der berderlijke vermaningen. (A. D.)

BEKENDMAKINGEN.

A. A. U. B. E. S. T. E. D. I. L. D.
PASTOOR en KERKMEESTEREN der Roomsche Ka-
 tholieke Gemeente van *Oosterschelde*, zijn voornemens, op Woens-
 dag den 10 Februarij 1830, 's morgens ten 10 ure, ten huise
 van **JAN TEUNISSEN**, Heerlingier te Oosterschelde, een te
 besteden:

Het **BOUWEN** van een geheel nieuwe **KERK**
 en afzonderlijk **PASTORIJ-HUIS**, met de
LEVERANCIE van alle daartoe behoovende
MATERIALEN, evenwel met uitzondering
 van de **KALK** en **STREKEN**.

Zalende Bestel en Teekeningen, te rekenen van den 16 Ja-
 nuarij 1830, Zon- en Feestdagen uitgezonderd, tot een ieder toe-
 vrede liggen, ten huise van den genoemden **JAN TEUNISSEN**,
 te Oosterschelde, van 's morgens 9 tot 's middags 3 ure, terwij-
 lende de nodige inlichtingen bij den **M. Timmerman**
T. H. GRAAT, in de Broederstraat te Nymegen, kunnen
 worden.

A. A. U. B. E. S. T. E. D. I. L. D.
PASTOOR en KERKMEESTEREN der Roomsche Ka-
 tholieke Gemeente van *Ewijk*, bij Nymegen, zijn voornemens
 op Woensdag den 17 Februarij 1830, des voormiddags ten 10
 ure, ten huise van **JACOB HENDRIKS**, Heerlingier te
 Ewijk, een te besteden:

Het **gebouwen** van een **VERNIEUWEN** en **REP-
 ARIEREN** van het **ROOFSCH-KATHO-
 LIJK KERKGEBOUW** te Ewijk.

Waarvan Bestel en Teekening 14 dagen te voren, Zon- en
 Feestdagen uitgezonderd, van des morgens 9 tot des middags
 3 ure, ten huise van **JACOB HENDRIKS** voornemens, an-
 len toe vrede liggen.
 Zijnde inlichting bij den **M. Timmerman**, **T. H. GRAAT**,
 in de Broederstraat te Nymegen, de vereischte inlichting te
 bekomen.

TE HUUR OF TE KOOP, een *herenged. in de wijk*
 Deze nieuwe en doortimmerde **HEERENHUIZINGE**,
 toezien van 3 **BENEDEN** en 4 **BOVENKAMERS**, **KEL-
 DER**, **REUKEN**, **POMP** en **REGENWATER**, eenen
DROOGZOLDER, alsmede eenen **BLEEK** en eenen **TUIN**,
 eenen **SCHUUR** of **BERGPLAATS** van hout en turf, steun-
 de en gelegen in het midden van het dorp *Heerde*, *Nymegen*,
 1/4 uur van *Breda*; te bevragen bij de Boekhandelaars van
Gulick en *Brakke*, te *Breda*, onder de letter **K**, *Brakke*
 franco.
 Bij gemelde Boekhandelaars is voornemens een uitmuntende
 verzameling van Parijsche **R. K. KERKBOEKEN**, alle in ge-
 penste en naar den smaak vervaardigde **Banden**, alsmede **AL-
 MANAK** voor **R. K.** à 80 cents, idem à 15 cents, idem à 8
 cents. Gesteendrukte **KANTOOR-PLAK-ALMANAK** op car-
 ton, à 30 cents.

Men presenteert een goed **HUISORGEL** te koop van
 4 1/2 Octaaf, met **KERKFRONT**, 4 heele en een half **RE-
 GISTER**, met name **HOLPIIP**, 8 voet; **FLUIT**, 4 voet;
OCTAAF, 2 voet; **QUINT**, 1 1/2 voet; heele **REGISTERS**
 en **PRESTANT**, **DISCANT**, met nog plaats voor een **RE-
 GISTER**. Zeer geschikt voor een kleine **KERK** of **KER-
 KENHUIS**.
 Te bevragen bij de *Brakkers* dezer. *Brievan* franco.

De prijsen der granen alhier, van donderdag den 14 januarij
 zijn geweest:

Bogge	500 - 430
Boekweit	400 - 300
Harer	400 - 300
Garst	400 - 300
Net nederlandsch pond boter	0-85 - 0-75
De drie nederlandsche ponden rogebrood	26 cents

PRIJZEN DER VOLGENDE EFFECTEN.

Nederlanden.		Geld.	
Werkelijke Schuld	2 1/2 pCt	101 1/2	101 1/2
Uitgegevene dito	2 1/2 pCt	101 1/2	101 1/2
Kassabiljetten	2 1/2 pCt	101 1/2	101 1/2
Stellen van uitgeloten dito	2 1/2 pCt	101 1/2	101 1/2
Amortisatie-Syndikaat	4 pCt	101 1/2	101 1/2
Banca Losrenten	2 1/2 pCt	101 1/2	101 1/2
Handel-Maatschappij	4 pCt	101 1/2	101 1/2
Frankrijk			
Aanschrijving op het Grootboek	3	85 1/2 - 86	85
Certifikaten van dito		79 1/2 - 80	79 1/2
Engeland			
Bij Hope en Co	5	105 1/2 - 1/4	105
Negociatie 1848	5	105 1/2 - 1/4	105
Aanschrijving op het Grootboek	6	70 1/2 - 71 1/4	69 1/2
Certifikaten van dito		73 - 1/2	70 1/2
Cert. dito Hamburg Admin.	5	101 - 1/2	101
Dito te Londen genogocierd		101 1/2 - 102	102
Pruisen			
In Londen genogocierd		111 1/2 - 112 1/4	
Idem te Lijding		111 1/2 - 112 1/4	
Spanje			
Neg. bij Hope en Co	5 1/2	114 1/2 - 114	114 1/2
Te Parijs en Londen gedemt	105	111 1/2 - 112 1/4	110 1/2
Renten perpetuel		62 1/2 - 63 1/4	63 1/2
Coupons		16 1/2 - 18 1/4	
Polen			
Loten		103 1/2 - 105 1/2	
Wenen			
Bank	15 pCt	102 1/2 - 103 1/4	102 1/2
Dito	14	102 1/2 - 103 1/4	102 1/2
Certifikaten	2 1/2	62 1/2 - 63 1/4	63 1/2
Metalliek	5	101 - 1/2	101 1/2
Dito te Londen genogocierd		101 - 1/2	101 1/2
Dito	2 1/2	58 1/2 - 59 1/4	58 1/2
Bank-Aktien	3	154 1/2 - 155 1/4	154 1/2
Assenien van bij <i>Rotterdam</i>		215 - 216 1/4	215
Dito van bij <i>Rotterdam</i>		470 - 471 1/4	470
Napels			
Cert. bij <i>Lamaison en Bouvier</i>		88 1/2 - 89 1/4	88 1/2
Dito <i>Napolische Admin.</i>		88 1/2 - 89 1/4	88 1/2
Dito te Londen genogocierd		78 - 1/2	78 1/2
Denemarken			
Negociatie in Londen		95 1/2 - 1/4	95 1/2
Engeland			
Geconsolideerde		33 - 37 1/2	33 1/2